

sicut oīus pāt ut dī. Malach. p. g. mai^o pēz
eē videt tēptatio dei p quā irreuerēter nos
habem^o ad deū q̄ idolatria p quā reuerēta
deo debita exhibet creature. ¶ S̄ 3 ē q̄ su
per illud Deut^o. 18°. Cū repti fuerit apud te
z̄. dīc glo. Lex errore^r et idolatria maxie de
testat. maximū. n. est scel^r honorē creatoris
ipende creature. ¶ W̄ oīcēdū q̄ p̄ctis q̄ reli
giōi aduersant. tanto aliq̄d ḡui^r est quanto
magis dīne reuerēta aduerat: cui qdē mi
nus aduersat q̄ aligs de dīna excellētia du
bitet: q̄ p̄trū p̄ certitudinē sentiat. sicut. n.
magis ē infidelis q̄ i errore confirmat^r est q̄ q̄
de veritate fidel^r dubitat. ita ē magis ī dei
reuerēta agit q̄ suo facio p̄stas errorēs ī
dīna excellētia: q̄ p̄stas dubitatiōem. iu
perstitiosus āt p̄stas errorēs: ut ex dicti p̄
ille āt q̄ tēptat deū v̄bis vel facis: p̄statur
dubitatiōem de dīna excellētia vt dictū est
z̄ iō ḡui^r ē p̄ctis sup̄sticiois q̄ p̄ctis tempta
tionis dei. Ad p̄ximū ḡ dicēdū q̄ p̄ctis ido
latrie nō fuit punitū illa pena quasi sufficiē
ti. s̄ in posteru^r p̄ illo p̄ctō ḡuior pena reser
uabaf. dīc. n. Aro. 32. ego āt i die vltōis visita
bo h̄ p̄ctis eoꝝ. ¶ Ad scđm dicendū q̄ sup̄sti
tio h̄ singulitidinē cū religiōe q̄tū ad materia
riale actū quē exhibet sicut religio: s̄ q̄tū
ad finē plus triatur ei q̄ tēptatio dei: q̄ pl̄
ḡtinet ad dīna irreuerētia ut dictū ē. ¶ Ad
tertiū dicendū q̄ de rōe dīne excellētiae est
q̄ sit singularis z̄ incōmutabilis. z̄ iō idē ē ī
dīna reuerētia agē aligd. z̄ dīna reuerētia
alteri cōicari. Nō ē āt lūnit rō de honor pa
rētū q̄ p̄t sine culpa alys cōicari.

Einde Œside

Orandū ē d̄ piurio. Et circa
h̄ q̄rūtūr quatuoꝝ. p̄ vtrūz
falsitas regratur ad piuriuz
2° vtrū piuriū sit sp̄ p̄ctis 3°
vtrū sit p̄ctis mortale. ¶ 4° vtrū peccet ille
q̄iūgit iuramētu piuro

Ad primū sic proce
dis. Videl^r q̄ falsitas ei^r q̄ i iuramēto cōfir
mat^r nō regrat ad piuriū. ¶ It. n. s̄ dictū ē: sic
veritas d̄z cōcomitari iuramētu: ita ēt iudi
ciū z̄ iusticia: sicut q̄ icurrit periuriū per
fectū vitatis: ita ēt per defectū iudiciū. puta
cum aligs īdiscrete iurat. z̄ per defectū iusti
cie. puta cū aligs iurat aliqd illiciū. ¶ P.

Illud p̄ q̄d aligd cōfirmatur poti^r eē v̄r eo
q̄d cōfirmatur p̄ ill d̄. sic in syllogismo p̄nci
pia lūt potiora cōclusioꝝ. s̄ i iuramēto con
firmatur dictū bōis p̄ assūptionē dīni nois
q̄ magis v̄r eē piuriū cū aligs iuret p̄falsos
deos q̄ si veritas desit dicto bois q̄d iuramē
to cōfirmatur. ¶ P. Aug^r dīc i fmōe de v̄b
apl̄i Jacobi. Hōies fallū iurāt: uel cū fallūt.
vel cū fallū. z̄ p̄t tria exēpla: q̄ p̄mū e fac
illū iurare q̄ vez putat ee p̄ q̄ iurat: scđm est
da alii q̄ fit falsū eē z̄ iurat. tūtū ē da alii q̄
putat ee falsū z̄ iurat tāc̄ si vez q̄ forte ve
nū ē. de q̄p̄ e subdit^r q̄ piur^r ē. aliquis ve
ritatē iurās pot eē piur^r. nō q̄ falsitas regri
tur ad piuriū. ¶ S̄ 3 ē q̄ piuriū diffinitur
ē ī daciū iuramēto confirmatū. ¶ W̄ d̄ q̄ sic
s̄ dictū ē. morales ac^r ex fine spez fortuitur
finis aut̄ iuramēti est confirmatōi falsitas opponitur
p̄ h̄. n. Confirmatur aliqd dictū q̄d ostendit
firmū ē vez: q̄d quidē nō p̄t st̄igē de eo q̄d
falsū ē. vñ falsitas directe euacuat finē iura
mēti. z̄ pp̄ h̄ a falsitate p̄cipue specificatur
pueritas iuramēti q̄ piuriū dīc. z̄ iō falsitas ē
derōne piuriū. ¶ Ad p̄mū ē d̄ q̄ sic ut Ze
ro^r dīc. Jere. 4°. q̄d cūq̄ illoꝝ triū defuerit
piuriū ē. nō tñ eodē ordie. s̄ p̄ qdēz z̄ princ
paliter piuriū ē q̄i deest veritas roe ia dicta
secūdario āt q̄i deest iusticia. quo cunq; n.
modo quis iurat illiciū: ex h̄ ipso falsitatez
icurrit: q̄ obligatus ē ad h̄ q̄ triū faciat. z̄
vō q̄i deest iudiciū: q̄i cū īdiscrete iurat ex
h̄ ipso p̄cūlo se cōmittit falsitatē incurrit.
¶ Ad secūdū dicendū q̄ p̄ncipia i syllogismis
sūt potiora tanq̄ h̄ntia rōne actiu^r p̄ncipiū:
ut dī in 2° physicoru. s̄ i moralib^r actiu^r p̄
cipialor^r ē finis q̄ p̄ncipiū actiu^r. z̄ iō s̄, si
pueritas iuramēti q̄i aliquis verū iurat p̄ fal
sūt deos. nō ab illa pueritate iuramēti periū
siūl iurando. ¶ Ad tertiū dicendū q̄ ac^r mo
rales p̄cedūt a voluntate: cui^r obiectū ē bonū
quidē relatū ad voluntatē. mālitē quidē falsū.
formalitē āt vez. si āt id q̄d ē falsū accipiatur
ut falsū. erit falsū z̄ mālitē z̄ formalitē. si aut̄ id
q̄d ē verū app̄hēdatur ut falsū. erit verū mā
lit. falsū formalit. z̄ iō ī q̄libz istoz casuuz sal
uatur aliqd mō rō piuriū. pp̄t aliquē falsitatē
modū. s̄ q̄i uno q̄p̄ poti^r ē id q̄d ē formale
q̄i id q̄d ē māle. nō ita est periurius ille qui

falsū iurat qđ putat eē verū. sicut ille qđ verū iurat qđ putat eē falsū. dīc. n. ibi Augl. Inē est quēadmodū vñū pcedat ex aio: qđ reaz tinguā nō facit nisi rea mens.

Ad secunduz sic pro

cedit. **V**idet qđ nō oē piuriū sit pctm̄: Quicū qđ nō iplet qđ iuramēto cōfirmavit: piuriū eē videſ. sed qñqz aligs iurat se facturū ali qđ illiciū. puta adulteriū vel homicidium qđ si faciat peccat. si ḡ etiā nō faciendo pec caret pcto piury: sequereſ qđ eēt pplex. **P** Nullus peccat faciendo qđ meli⁹ eēt. qñqz ali quis piurando facit qđ meli⁹ est: sicut cū qđ iurauit se nō iuratur fligionē vel qñqz opa virtuosa nō factur. ḡ non oē piuriū ē pecca tu. **P** Ille qđ iurat facere alterius volūta te nisi ea faciat videſ icurrere piuriū. s̄z qñqz pot cōtingere qđ nō peccat si ei⁹ n̄ ipleaf yo luntate. puta cū p̄cipit ei aliqd nimis durū t ipotabile: ḡ videſ qđ nō oē piuriū sit pctm̄.

P Juramentū promissorum se exēdit ad futura: sicut assertoriū ad p̄terita t p̄itia sed pot cōtingere qđ tollat obligatio iuramēti p̄ aliqd qđ in futuru emergat: sicut cū ali qua ciuitas iurat se aliqd seruatū. t p̄ea supueniū noui ciues qđ illud n̄ iurauerit. cū canonice aligs iurat statuta ecclie alic̄ se fuaturū. t po'modū aliqua sūt ñ nouo. ḡ vi deſ qđ iste qđ transgredit iuramentū nō pec cet. **H**z h̄ e qđ Aug⁹ dīc de verb̄ apli Jacobi ī fīmone de piurio loquēs. **V**idetis qđ ista detestāda sit belua t de rebus hūanis extēmina nanda. **P** dicēdū qđ sicut s̄ dictū ē: iurār ē deū testē iuocare. ptinet at ad dei reuerētiā qđ aligs eū testē iuocet falsitatis: ga p̄ B dat ītelligē uel qđ de⁹ vītate nō co'gscat l̄ qđ falsitatis testificari velit. t iō piuriū māifeste ē pctm̄ religiōi ūriū cui⁹ ē deo reuerētiā exhibere. **A**d primū ḡ dō qđ ille qđ iurat se facturū aliqd illiciū: iurādo icurrir periuriū. ppter defectū iusticie. s̄z si nō ipleaf qđ iurauit i h̄ periuriū nō icurrir: qđ h̄ non erat tale qđ qđ sub iuramēto cadē poss̄. **A**d scđm dicēdū qđ ille qđ iurat se nō intraturū reli gione. vel nō daturū el'yam: uel aliqd h̄ mōi iurando piuriū icurrir. ppter defectū iudic̄ z̄ iō qđ facit qđ meli⁹ ē nō ē piuriū. sed per iurio ūriū. ūriū. n. eius qđ facit sub iuramen to cadē nō potat. **A**d tñū dō qđ cuz aligs iurat vel promittit se facturū voluntatem al

teri⁹. itelligenda est debita editio: s̄. f. id qđ ei mandat licitu sit t honestū t portabile si ue moderatu. **A**d quartū dō qđ iuratū tū est actio psonalis. ille qđ de nouo sit ciuis alicui⁹ ciuitatis nō obligat qđ iuramēto ad obsernanda illa qđ ciuitas se fuaturū iurauit teneſ tñ ex quadā fidelitate ex qua obligat. vt siſ fit soci⁹ bonoꝝ ciuitatis. ita ēt fiat par ticeps oneꝝ. **C**anonic⁹ qđ iurat se seruatu rū statuta edita ī aliq collegio: nō teneſ ex iu ramento ad fuādū futura: nō itēderit se ob ligare ad oia statuta p̄terita t futura: teneſ tñ ea fuare ex ipsa vi statutorū qđ h̄ sit coacti uā vītē vt ex s̄ dictis h̄.

Ad tertiuſ sic proce

dis. **V**idet qđ nō oē piuriū sit pctm̄ mortale. dīc. n. ex̄ de iure iurā. in ea qđ ponit̄ an a sacri vinclo absoluit̄ qđ illō iūti p̄ vita et reb̄ seruādis fecer̄t. **N**ihil aliō arbitramur qđ antecessores nostri romani pontifices arbitratī fuisse noscūl qđ tales a iuramēti ne xib⁹ absoluēr̄t. **C**eterū vt agat consulti⁹ t auferat mā deierandi: non eis ita expresse dicaſ vt iuramēta nō sernēt. s̄z si ea nō attē derint. nō ob h̄ sit tanqz p̄ mortali criminē puniendi. nō ḡ oē piuriū ē pctm̄ mortale.

P **D**ic Criso dīc. magis ē iurare p̄ deū qđ p̄ euāgeliū. s̄z nō sp̄eccat mortalit̄ qđ p̄ dū iurat aliqd falsū. puta si ex ioco vel lapsu lingue aligs tali iuramēto ī cōfīmōe vītā. ḡ nec ēt si aligs frangat iuramētu qđ solēni ter p̄ euāgeliū iurat sp̄ erit pctm̄ mortale.

P **S**cđ iura p̄p̄ piuriū aligs icurrir ī sa miā. vt h̄. 6. q. i. c. ifanes. nō ēt vī qđ p̄p̄ qđ libet piuriū aliquis ifamiā icurrat: s̄c̄ dīc de assertorio iuramēto violato p̄ periuriū. ḡ vī qđ nō oē periuriū sit pctm̄ mortale. **H**z h̄

Dē pctm̄ qđ ūriā p̄cepto dīno ē pctm̄ mor tale. s̄z periuriū ūriā p̄cepto dīno. dīc. n. Le uitl. 19. **N**ō piurab̄ ī noie meo. ḡ ē pctz mor tale. **P** dō qđ ūriā p̄cepto dīno ē pctm̄ mor tale. **V**nū qđqz tale illud magis. videm̄ ēt qđ ea qđ ex le sūt pctā venialia vel ēt bona ex generē: si ī cōtēptū dei siāt sūt pctā mortalia. vñ ml̄ to magis quicquid ē qđ dū sui rōe ptinet ad cōtēptū dei est pctm̄ morale. piuriū ēt de sui rōe ipotat cōtēptū dei. ex h̄. n. h̄ rōnē clpe vt dictū ē: qđ ad irreuerētiā dei pertinet. vñ māfestū ē qđ piuriū ex sui rōe est peccatum mortale. **A**d primū ḡ dō qđ sicut s̄ dictū

est: coactio, nō austert iuramēto pmissorio
vni obligādi respectui ei⁹ qđ licite fieri pot̄
z iō si aligs nō ipleteat qđ coact iurauit: nihil
ominus periuriū i currit: z mortalit̄ peccat.
pot̄ tñ p auctoritatē sumi pontificis ab obli-
gatiōe iuramenti absolui. p̄terum si coactus
fuerit tali metu q̄ cadē posset i cōstantē vix
mortali criminie: nō b̄ iō dicit q̄ nō peccat
secundum dō q̄ nō prop̄ q̄libz p̄tū mōr-
tale aligs infamis efficiet ipso iure. vñ nō se
quis si ille q̄ iurat falso iuramēto assertorio
nō ē infamis ipso iure s̄z soluz p̄fona diffi-
nitiuā latā s̄z eu in accusatōe q̄ prop̄ b̄ nō
peccet mortaliē. iō āt magis reputatur in la-
mis ipso iure q̄ frangit iuramenti pmissori-
um solēniter facit: qz i et⁹ p̄tate remāet p̄
q̄ iurauit: ut det suo iuramēto veritatē: qđ
nō cōtingit i iuramēto assertorio. Ad ter-
tium dō q̄ ille q̄ iocose giurat: nō evitit, di-
uina irreuerentia s̄z q̄ntū ad aliquid magis aug⁹
z iō nō excusat a pctō mortali. ille āt q̄ ex la-
p̄u lingue falso iurat. si qdē aduertat le iura-
re z falso eē qđ iurat nō excusat a pctō mor-
tali sicut nec a dei cōceptu. si āt b̄ nō aduer-
tat nō vñ h̄re itētōz iurādi. z iō a crimine p̄
iury excusat. ē ḡ ḡui⁹ p̄tū si q̄s solenniter
iuret p̄ euangeliu⁹ q̄ si p̄ deū i coi sermōe iu-
ret. tñ p̄p̄ scadaliū. tñ p̄p̄ maiorē delibatōz
q̄b̄ eq̄lī hinc inde p̄fatis ḡui⁹ ē si q̄s p̄ den⁹
iurās piuret q̄ si piuret iurās p̄ euangeliu⁹.

Ad Quartum sic pro
cedit. Vides q̄ ille peccet q̄ iniungit iuramē-
tu ei q̄ piurat. Aut. n. scit eu vñ iurare: aut
falso. si scit eu vñ iurare: p̄ nibilo ei iuramē-
tu iniungit. si āt credit eu falso iurare: q̄ntū ē
de se iducit eu ad peccādiū. q̄ vñ q̄ nullo mo-
do debeat q̄s alicui iuramenti iniungē. Ad
Min⁹ ē accipe iuramētu ab aliq̄ q̄ iuramē-
tu iniungere alicui. s̄z recipie iuramētu ab aliq̄
nō videat eē illicitū. z p̄cipue si piuret: q̄ in b̄
vñ cōsentire pctō. q̄ videat q̄ multo min⁹ lice-
at exigē iuramētu ab aliq̄ q̄ piurat. Ad
citur Leuit. s̄z Peccauerit aia z auauerit
vocē iurantis falso: testisq̄ fuerit q̄ ipē vidit
aut conscius est: nisi indicauerit: portabit i
iquitatem suā. ex q̄ vñ q̄ aligs sciens aliquem
iurare falso teneat eu accusare. nō iugur tñ
ab eo exigē iuramētu. s̄z sicut peccat

ille q̄ falso iurat: ita ille q̄ p̄ falsos deos iurat
ut Aug⁹ dicit ad Publicolā. q̄ licet iuramen-
tu ergiere ab eo q̄ falso iurat. s̄z dō q̄ cir-
ca eu q̄ exigit ab alio iuramētu distinguedū
videat. aut. n. exigit iuramētu pro leipo p̄pa
sponte. aut exigit iuramētu p̄ alio ex. neces-
itate officiū sibi cōmissi. z si qdē aligs p̄ se
ipso exigit iuramentiuz tanq̄ p̄fona prauata
distinguedū vñ ut Aug⁹ dicit in sermonē de
piurijs. s̄. n. nescit eu iuratu⁹ falso. z ideo di-
cit. iura mibi ut fides ei sit: nō ē p̄tū. tñ est
huana tēptatio: qz. s̄. p̄cedit ex q̄dam infir-
mitate q̄ bō dubitat verū eē dicuru⁹. z hoc
ē illud iuramētu dō q̄ oīs dicit Matib⁹. s̄. Qđ
apl⁹ ē a malo ē. si āt scit eu fecisse. s̄. tñ ei⁹
qđ iurat: z cogit eu iurare: hom̄ida est. il
le. n. de suo piuri se iterimit. z iste manum
iterficiētis ip̄ressit. si āt aligs exigit iuramē-
tu tanq̄ p̄fona publica s̄m q̄ exigit oīdo iu-
ris ad petitionē alteri⁹. nō vñ esse in culpa si
ip̄le iuramētu exigit: siue sciat eu falso iura-
re: siue vñ: qz nō videat ille exigit. s̄z ille ad
cui⁹ iſtantia exigit. Ad primū q̄ dicēdū q̄
objec̄tio illa. p̄cedit qñ p̄ se aligs exigit iura-
mentū. z tñ nō s̄p̄ scit eu iurare verū tñ falso
s̄z qñq̄ dubitat de facto z credit eu verū iu-
raturū. z tñ ad maiorē certitudinem exigit
iuramentiū. Ad secundū dicēdū q̄ sic Aug⁹
dicit ad Publicolā. q̄uis dictū sit: ne iurem⁹
nuq̄ me i scripturis scis legisse memini ne
ab aliquiurationē accipiam⁹. vñ ille q̄ iuratō
ne recepit nō peccat nisi forte qñ p̄p̄ia spon-
te ad iurandū cogit eu quē t̄cīt falso iuratu⁹
Ad tñ dicēdū q̄ ficit Aug⁹ dicit. Moys
les nō exigit i p̄dicta auctoritate cui sit id
candū piuri alteri⁹. z iō itelligit q̄ debeat
idicari talib⁹ q̄ magis p̄it p̄delle q̄ obesse
piuro. s̄ilī ēt nō exigit q̄ ordine dēat ma-
si sit p̄tū piuri occultū. z p̄cipue qñ nō ver-
ret locū ordo euāgelic⁹: ut s̄ dictū ē. Ad
quartū dō q̄ licet malo uti p̄pter bonū: sic
et de⁹ vñ. nō tñ licet aliquē ad malū iducē
ē: iuramētu recipie. nō tñ tñ eu iducē ad b̄ q̄
q̄ per verū deū falso iurat: qz i tñ rō videat eē in eo
to deest bonū fidet: q̄ uti aligs i iuramēto
illī q̄ verū per falsos deos iurat. Un⁹ Aug⁹
dicit ad Publicolā. vñ i iuramēto ei⁹ q̄ falso

per dñm dñi iurat nō videt eē aliquid bonus
quo vti liceat.

Einde ɔside
Drandū ē de vītys ad religio
fītātē p̄tinentib⁹ q̄b⁹ rebus
sacrīs irreuerentia exhibet
 ¶ Et p̄ de sacrilegio. 2° de
simonia. Cīcap p̄imū querūt quatuor. p̄
qd sit sacrilegiū. 2° vtrū sit spāle pctnī. 3°
de spēbus sacrilegij. 4° de pena sacrilegij.

Ad primū sic proce
 dif. Vide p̄ sacrilegiū nō sit sacre rei viola
tio. dñ. n. 17. q. 4. Comittit sacrilegiū q̄ b̄pn.
cipis iudicio disputant: dubitantes an is di
gnus sit honore quez princeps elegerit. s̄z b̄
ad nullā rē sacrā pertinere vī. q̄ sacrilegiū n̄
iportat sacre rei violatōem. ¶ D. Ibide sub
ditur q̄ si q̄s pmiserit iudeos officia publica
exercere: uelut i sacrilegiū excoſatio p̄ferat
s̄z officia publica nō videtur ad aliquō sacrū
ptinē. q̄ vī q̄ sacrilegiū nō iportat violatio
nem alicuius sacri. ¶ D. Maior ē vītus dei
q̄ vīt⁹ homis. s̄z res lacre a deo scītātē obti
nēt. q̄ nō p̄nt p̄ hoīes violari. t̄ ita sacrilegiū
nō vītē sacre rei violatō. ¶ D. ß̄z̄ ē qd̄ Indo
rus dñc̄ i li⁹ ethimologiarū q̄ sacrilegiū dñ
ab eo q̄ sacra legit. i. iuraf. ¶ D. dicēdū q̄
sicut ex s̄ dictis p̄z. sacruz dñ aliquid ex eo q̄
ad diuinū cultū ordinatur: sicut at ex eo q̄
aliquid ordinat i finē bonū fortis rōnez boni.
ita et ex b̄ q̄ aliquid ē putat ad cītū di effici
qđā dīnū. t̄ sic ei qđā reuerentia debet q̄ re
fertur i deū. t̄ iō oē illud qd̄ ad irreuerentiaz
rex sacrarū ptiner ad iūriā dei ptinet. t̄ habz
sacrilegiū rōne. ¶ Ad primū q̄ dñ q̄ fm p̄bz
i p̄ ethicorū: bonū cōe gentis ē qđā dīnū.
t̄ iō antiquitus rectores reipublice dīni vo
cabant q̄i dīne puidētie ministri. fm illud
H̄ap. 6°. Cū effestis mistri regi illi nō rēte
iudicatis. t̄ sic p̄ quādā noīs extēsionē illō
qd̄ pertinet ad irreuerentia principis. s̄. dis
putare de ei iudicio an opozeat eū sequi
fm quādā fīltudinē sacrilegiū dñ. ¶ Ad se
cūdū dñ q̄ pp̄ls xp̄ian⁹ p̄ fidē t̄ sacra xp̄i sci
l. cat⁹ ē: fm illud. i. ad Corl. 6°. ¶ D. abluti estis
sed sanctificati estis. t̄ iō. i. Pet. 2. dñ. Vos
estis genus electū. regale sacerdotiū: gēs sa
cta: pp̄ls acḡfitōis. t̄ iō id qd̄ sit i iūriaz po
puli xp̄iani. s̄. q̄ ifideles ei p̄ficiāt pertiet ad

irreuerentia sacre rei. vī rōnabiliter sacrilegi
um dñ. ¶ Ad triū dñ q̄ violatio h̄ lāge dici
tur q̄cīq̄ irreuerentia uel exhortatō: sicut
at honor ē i honoratē nō at in eo q̄ honora
tur ut dñ i p̄ ethicorū. ita et irreuerentia ē i eo
q̄ irreuerenter se bz. q̄uis ē nihil noceat ei
cui irreuerentia exhibet. q̄tū ḡ ē in ipso rem
sacrā violat: licet illa nō voleat.

Ad secundū sic pro

cedif. Vide p̄ sacrilegiū nō sit pctnī spāle.
 dñ. n. 17. q. 4. Comittit sacrilegiū q̄ i diuine
legis scītātē aut nesciendo comittit aut ne
gligendo violat t̄ offendit. s̄z b̄ sit p̄ oē pctz
nā pctnī ē dictū uel factū l̄ occupū ū legez
dei ut Aug⁹ dicit. 22°. ¶ Faustū. q̄ sacrilegiū
ē gnāle pctnī. ¶ Nullū spāle pctnī cōtine
tur sub dñs generib⁹ pctōz. s̄z sacrilegiū l̄b
dñs gnēibus pctōz cōtineat. puta sub homi
cidio si q̄s sacerdotē occidat. sub luxuria si
q̄s h̄ginē sacratā violet vel quācīq̄ mulie
rē in loco sacro. sub furto si q̄s rē sacrā fura
tus fuerit. q̄ sacrilegiū nō ē spāle pctnī. ¶ D.
 Dē spāle pctnī iuenit distictuz ab alijs pec
catis ut de iūsticia spāli ph̄s dīc̄ i iō ethico
rū. s̄z sacrilegiū nō vide iueniri absq̄ alijs
petis s̄z qñz iūngit furto. qñz homicidio:
ut dñctū ē. n̄ ḡ ē spāle pctnī. ¶ D. ß̄z̄ ē q̄ op
ponit spāli vītū. s̄. religiō ad quaz pertinet
reuereri deū t̄ dīna. q̄ sacrilegiū ē spāle pec
catū. ¶ D. dicēdū q̄ vītū iuenit spālis
rō deformitatis. ibi nccē ē q̄ sit spāle pctnī
q̄ spēs cuiuslibz rei p̄cise attēdīt fm rōem
formāle ipsi: nō at sc̄bz māz vel s̄biectū. i sa
crilegio at iuenit spālis rō deformitatis q̄. s̄.
violat res sacra p̄ aliquā irreuerentia. t̄ ideo
ē spāle pctnī t̄ opponit religiō: sicut enim
Hamas. dīc̄ i iō. purpura regale idūmetū
facta honorat t̄ glorificat. t̄ si q̄s h̄ac perso
rauerit morte dānatur: q̄s i regē agens. ita
et si q̄s rē sacram violat ex b̄ ipso ū dei reue
rentia agit. t̄ sic p̄ irreligiositatē peccat. ¶ Ad
primū q̄ dñ q̄ illi dicēdū sacrilegiū i diuine
legis scītātē comittit q̄ legē di ipugnat sicut
hētici t̄ blasphemati: q̄ ex b̄ q̄ deo nō credunt
i currūt ifidelitatē pctnī. ex b̄ vō q̄ dīne legi
vba puertū: sacrilegiū i currūt. ¶ Ad sc̄dm
dñ q̄ nibil p̄hibet vñā spāle rationem pctnī
in pluribus pctōrū gnībus iueniri: sc̄bz q̄ di
uersa pctā ad finē vñī pcti ordinatē put et
i vītūb⁹ app̄z q̄b⁹ ipaſ ab vna vītute. t̄ b̄ mō